Народній

Флірт

ВЕСЕЛА ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА.

PG
3926
N376
1921

ЛЬВІВ 1921..

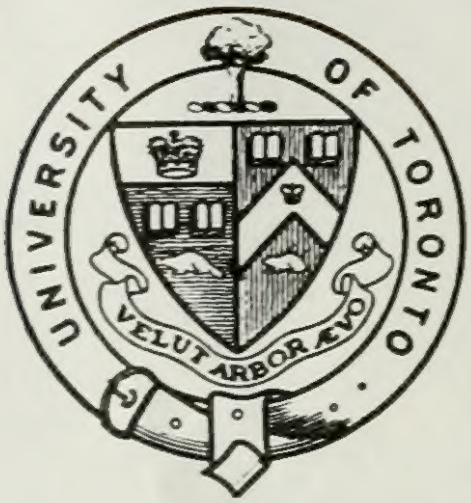

From the Collection
of the late

JOHN LUCZKIW

NARODNIY

НАРОДНІЙ

ФЛІРТ

ВЕСЕЛА ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА.

З народніх пісень

гладив: Г. Марусин.

Очерет, осока,
Чорні брови в козака;
На те мати і вродила,
Щоб дівчинонька любила.

ЛЬВІВ 1921.

Накладом „Селянської Бібліотеки“.

Друкарня Ставропігійського Інституту
під управою Ю. Сидорака.

Всі права застережені.

PG
3926
N376
1921

Народній флірт.

З давна вже дався відчувати брак товариської забави, яка моглаб повеселити ширший гурток молодіжи. Зійдеться, бувало, молодіж на вечерниці, то або скучає, або послугується чужими видавництвами, де описуються ріжні забави в сеї спосіб, що така забава мало кого займає. Особливо війшов у нас в моду так зв. „флірт“, де молодіж послугується чужим виданнєм цеї тов. забави, та смертельно скучає, бо ця забава уложена так, що особи, зібрані до забави, подають собі м о в ч к и банальні питання і відповіди...

Ми випускаєм в світ новий, народній флірт, ц. є. забаву уложену з народніх пісень, повних велелости, дотепу, та пахучих дивно солодким подувом нашого рідного села... Отся забава уложена в сеї спосіб, що ціле товариство, яке зійдеться, бере в ній участь.

Провідник відчитує питання і каже вибирати собі наугад відповіди, замічаючи, що

на кожде питанє є 25 відповідий. (Деякі питаня є лиш для хлопців, деякі лиш для дівчат, а питанє: „Що чувати в світі“? є для всіх). Кождий, хто хоче мати відповідь на поставлене питанє (прим.: Який я, та яка моя доля?) подає провідникови число (від 1—25), а сей відчитує під сим числом відповідь, голосно, і всі сміються здорово, бо часом така відповіь декому і правду в очі скаже.

А як часом відповідь вдарить в болючу струну, та годі...

В життю сміх і плач все йдуть в парі.

Нуте, хлопці, тай дівчатка,
Нуте — погуляйте!
Одні скачте, другі плачте,
А треті співайте.

Який я, та яка моя доля?

1. Чи я мамо не доріс,
Чи я мамо перероіс?
Чи не злюблена хата,
Що не люблять дівчата?

2. Ой пішов я на улицю,
Трохи погуляти,
Женуть мене з оттуди,
Кажуть: ти жонатий.

3. Ой пішов я до корчмоньки,
Туди сюди гоп! гоп!
Як побачив мою жінку
Та станув як стовп! стовп!

4. У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Ані щастя, ані жінки.

5. На що було, на що було,
Старому жениться,
На що було, на що було,
Молодую жінку брать.

6. Як я ішов горі селом
Аж ми було стидно,
Ніс я курку під пахою,
Хвостик було видно.

7. А я бідний нещасливий.
Ніхто мені не зичливий,
Хоть з котров ся запізнаю,
Взаїмности не дізнаю.

8. Одна мене полюбила,
Любов щиру послюбила,
А потім в очи сказала,
Що ніколи не кохала.

9. Нема щастя, нема долі,
Треба жити, як в неволі,
Хиба піду, утоплюся,
Або в камінь розібюся.

10. Недавно я оженився,
Буде рік в Петрівку,
Ой заберу дітей в торбу,
Піду у мандрівку.

11. Коби мені з ранку
Горілочки склянку
І тютюн та люльку,
Дівчину Ганульку!

12. Горілочку пив би,
Тютюнець курив би,
Дівчину Ганульку
До серця тулив би.

13. Чи хто чинить, як я чиню,
Беру дівку аби чію:
Хоч попову, хоч дякову,
Хоч хорошу козакову.

14. Штани мої, шаровари,
Штани мої сині,
Чому липнуть до вас дівки,
Як до браги свині.

15. Штани мої, шароварй,
Та ще й дома двоє:
Усі нові, усі гарні —
Порвані всі троє.

16. Дід рудий, баба руда,
Батько рудий, мати руда,
Дядько рудий, тітка руда,
Брат рудий, сестра руда.
І я рудий — руду взяв,
Бо рудую сподобав.

17. Ой, гоп! по вечері.
Замикайте, діти, двері,

А ти, стара, не журись,
Та до мене пригорнись.

18. Ой куме, куме,
Добра горілка,
Випиймо куме —
Для понеділка.

19. Як хліб на столі,
Горілочка ллється,
То випю я чарку-дві,
Все лихо минеться.

20. Не дивуйтеся дівчата,
Що я такий вдався,
Бо мій батько такий був,
А я в його вдався.

21. А хто любить гарбуз, гарбуз,
А я люблю диню;
А хто любить господаря,
А я господиню.

22. А хто любить губи, губи,
А я печериці;
А хто любить дівчатонька,
А я молодиці.

23. Ой пішов я до дівчини
Люльку закурити.

Зняли хлопці шаровари,
Тай почали бити.

24. Взяв би я бандуру,
Та заграв, що знав.
Полюбив я здуру —
Сам бандуров став.

25. Ой пішов я до дівчини,
Дівчина ся дує,
Я шапочку під пахочку,
Хай ти мать мордує.

Яка моя мила, та як вона собі співає?

1. Коби мені з ранку
Кави філіжанку,
Булка ще до того
Й Гриця молодого.

Як цю каву пила,
А булку би їла,
Гриця молодого
До серця тулила

2. Гарбуз, мати, качається,
Препоганий чіпляється:
Дала дулю, дала дві,
Ой ти дурень, а я ні.

3. Ой гоп, гопака,
Полюбила козака;
Та рудого, та старого,
Лиха доля така!

4. Як я сіно громадила,
Козаченька принадила,
Іще буду громадить,
Щоб другого принадить.

5. Бодай са когут знудив,
Що мене рано збудив;
Малая нічка мала,
Іщемся не виспала.

6. На городі тичка,
За городом тичка, —
Чорт тебе побери,
Що я не величка.

7. Тече вода з під города,
Тече вода зимна,
Розгнівався мій миленький,
Я тому не винна.

8. Без милого нема долі,
Стане світ тюрмою;
Без милого нема щастя,
Нема і спокою.

9. Іде дощик, іде,
Аж зі стріхи капотить,
А мій милий розсердився,
Аж ногами тупотить.

10. Ой знаю, знаю,
Кого кохаю,
Але не знаю,
З ким жити маю.

11. Ой коби я мужа мала,
Я бим його шанувала,
В кармазини убирала,
Медом, вином наповала.

12. Наварила, напекла,
А для кого? Для Петра.
Нема Петра — лише Гриць,
Шкода моїх — варениць.

13. Кажуть люди, щом щаслива,
Я з того сміюся:
Бо не знають, як я часто
Сльозами заллюся,

14. Літа мої молодії,
Літа молоденькі,
Як ви такі нещасливі,
Будьте коротенькі.

15. Нещаслива я родилась,
Нещаслива згину,
Бо мя мати породила
В нещасну годину.

16. На городі росте липа,
Чорні брови у Пилипа:
А я свої в сажу вмажу
Пилипови переважу.

17. Я весела і жартлива,
Дівка шустра, не спесива;
Де не йду, то все співаю,
Хто не їде, то зачіпаю.

Де зберуться парубки,
Або зійдуться дівки,
То я зараз де взялася,
Зараз гульня піднялася.

19. Очеретом качки гнала,
Спотикнулась та упала;
За те мене мати била,
Щоб я хлопців не любила,

20. А я-ж хлопців не любила,
Тільки Петра, та Данила,
Грицька, Хведька та Івана,
Марка, Стецька та Романа;

І Ігната, та Уласа,
Що танцює у три баса
За Трохима-ж під кінець
Побив мене пан-отець.

21. Парубки до мене липнуть,
Срібло злото мені сиплють,
А я схочу — поцілую,
А не схочу — подратую!

22. Тече річка невеличка,
Піду перескочу:
Оддай мене, моя мати
За кого я схочу.

23. Полюбила Петруся,
Таї сказати боюся.

24. Шар, мати, капусточки,
Шар, мати, буряків!
Ой жаль мені покидати
Запорожських козаків.

25. Ой чук — баранчук,
На городі гичка,
Любіть мене паничі,
Хоч я ве величка.

Що скаже мені моя мила?

1. Чи ти милий пилом припав,
Чи метелицею,
Чом до мене не приходиш,
Цею улицею?

2. Чом до мене не приходиш
Крутими горами?
Покидаєш сиротину
Поміж ворогами.

3. Найдеш ти си дівчиноньку
З чорними бровами,
Та не найдеш ти любови,
Що була між нами...

4. От се тобі, Грицю,
Я так зробила,
Що через тебе,
Меме мати била.

5. Два лебеді на тій воді,
Оба білесенькі.
Не будемо, серце, в парі,
Бо ще молоденькі.

6. Два лебеді на тій воді,
Днює і ночує,

Не будемо, серце, в парі,
Серце моє чує.

7. Ой місяцю місяченьку,
Не світи нікому.
Тільки мому миленькому,
Як піде до дому.

8. Ой як я маю,
Весела бути,
Кого я люблю,
Тяжко забути.

9. Люблю свого песика,
Люблю свої брошки,
Люблю я всіх гарних хлопців,
Та щей тебе трошки.

10. Як же мені не тужити,
Коли нема тут з ким жити,

11. Не можу то учинити,
Бо мя буде мати бити.

12. Тебе миленький
Я не забуду,
Любила, кохала —
Любити буду.

13. Ти до мене не ходи,
Не трать твоїх гроший,
Я за тебе не піду,
Бо ти не хороший.

14. І учора не був,
І сьогодня не був,
Ой, мабуть ти, серденько,
Мене зовсім забув.

15. Ой ти хлопче ненароком,
Коло мене трешся боком!
Коли любиш, люби дуже,
А не любиш, не жартуй-же.

16. Через тин перелаз,
Де воду носила,
Чом ти мені не купив,
Чого я просила?

17. Деж ти мене поведеш
Таку невеличку?
Мене мати годувала,
Як перепеличку.

18. Ой ти сину кривобокій,
Ще до того зизоокій,
Тай без верхної губи,
Як цілуєш, видно зуби.

19. В тебе стан, як у баби,
В тебе очи, як у жаби,
Руки, ноги, як у рака,
А сам рудий, як собака.

20. Ой ти поїхав, мене понехав,
А я бідная плачу,
Сплакалам очі, як в день так в ночі,
Що світонька не бачу.

21. Жадна пташина без товариша,
Не пробуває в лісі,
А ти поїхав, мене понехав,
Як ластівоньку в стрісі.

22. Чи я тобі не казала,
Як телята заганяла;
Ой козаче, мій хороший
Скинь чоботи, прийди босий.

23. Ой, казав ти, вражий сину,
Що гарбуз не доріс:
Як я тобі втелющила,
То ти ледви доніс.

24. Зеленая юпка,
Червона запаска,
Люби мене хлопче,
Коли твоя ласка.

25. Коли любиш, люби дуже,
Як не любиш, не жартуй же;
Не задавай серцю туги.
Не будеш ти — буде другий.

Що скаже мені мій милий?

1. Дівчино рибчино —
Здорова була!
Чи вже ти серденько
Мене забула?

2. Ой гиля білі гуси,
Ой гиля на Дунай!
Чогось хтіла, те дістала,
Тепер сиди та думай.

3. Ой ти руда іди сюда,
А ти чорна постій там!
Я з цією поговорю,
А до тебе прийду сам.

4. Не журися, дівчинонько,
Рута зелененька:
Цей покинув, — другий буде,
Ще-ж ти молоденька.

5. Чи я сходив мало світа?
Чи я бачив мало цвіта?

Чим калина найкрасніша —
Моя Гандзя наймиліша.

6. Чи є в світі молодиця,
Як та Гандзя білолиця,
Ой, скажіть ви, добрі люде
Що зо мною тепер буде?

7. Ой гоп — таки так!
Кличе Гандзю козак,
Ходи Гандзю пожартую,
Ходи Гандзю поцілую!

8. Як ніч мя покриє, зіронька затліє,
Тоді казалась, що прийдеш.
Зіроньки сіяють, тебе виглядають,
Коли-ж, ах коли — ти прийдеш?

9. В долині чудесній, при луні небесній,
Щаслива була ти і я!
А тодішні хвилі — іще ми днесь милі,
Ах любко, голубко ти моя!

10. Ой, як би ти знала любов мою щиру,
То ти-б не кидала мене,
Любила-б пестила, як мати дитину,
Ще й серце оддалаб своє.

11. Тепер десь далеко з другими жартуєш,
На мене забула зовсім,
А я сиротина сиджу, та сумую,
Не сплю і нічого не їм!

12. Пропала надія, завелося серце,
Заплакали очи мої!
Любив я дівчину, тай та ізмінила,
Ах горе на світі мені!

13. Тече вода з під города,
Кінь не хоче пити.
Приступило до дівчини.
Не хоче любити.

14. Була любов, була,
Вже більша не буде.
Хтів я полюбити,
Та не дають люде.

15. Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
А за свого миленького
Богу помолися!

16. Цвітку солодкий, ти мені світ,
Де тебе нема, там щастя ніт.
Без тебе, любко, ні там, ні ту,
Без тебе в ночі не маю сну.

17. Ох, я нещасний,
Що-ж маю діяти,
Люблю дівчину,
Не можу ю взяти.

18. Ой місяцю місяченьку
І ти зоре ясна,
Ой світи там на подвірє,
Де дівчина красна.

19. Ой ти дівчино
Заручена,
Чого ти ходиш
Засмучена?

20. Сонце низенько,
Вечір близенько,
Спішу до тебе —
Моє серденько!

21. Вже до тої керниченьки
Стежки поросли,
Вже до моїой дівчиноньки
Сватоньки пішли...

22. Ой ти дівчино —
Мислями блудиш,
Сама не знаєш,
Кого ти любиш!

23. Молодая молодице
Випєм вдвох горілки,
Ти не маєш чоловіка,
Я не маю жінки.

24. На городі калужка,
Моя мила нездужа;
Як музику зачує,
Дідько в неї танцює.

25. Ой, буду ходить,
Буду вірно любить,
Бо без тебе мені
І на світі не жить.

Яка моя жінка?

1. Ой посію ведро гречки,
А дві жмені проса,
Ходила я в черевиках
Тепер хожу боса.

2. За все гаразд, за все добре,
Що жінка маленька:
Хоч полаю, хоч побю,
Вона веселенька.

3. Ти пєш, мене бєш,
Сам не знаєш за що!

Ходімо ми до попа,
Котре з нас ледащо!

4. Як була я молодиця,
Цілували хлопці з лиця;
А тепер я стара баба —
Не цілують, хоч би й рада.

5. Який біс чоловік,
Така його жінка!
Намочили штани в річці
Іще з понеділка.

6. Спить жінка, таї не чує,
Що мужик її мандрує.
Спи, жінко, спи!

7. У сусіда, у Івана,
Хата біла, жінка гарна:
Ніжкі білі, невеличкі,
Носить жовті черевички.

8. І жив — не любила,
І вмер — не тужила!
Тоді трошки пожурила,
Як на лаві положила.

9. Ой купила собі біду
Та за свої гроші;

Кажуть мужа любити,
А він нехороший!

10. Не люби-ж ти мене,
Ой прошу-ж я тебе,
Бо я злого мужа маю,
Буде бити мене.

11. На бік хлопці, на бік,
Бо чорт мужа несе,
Як побачить мене з вами,
То ним трясця потрясе.

12. Стоялам при Дунаю
І так собі думаю:
Чи жити, чи не жити,
Чи старого любити?

13. Кажуть люди, що я лиха,
А я Василиха.
Я ся в поли наробила,
Йду до дому з тиха.

14. Ой продала чумачиха курку,
Тай купила чумакови люльку.
Чумакови люльку купила,
Бо чумака вірно любила.

15. Мені мати приказала,
Щоб я мужа шанувала;
А я його шаную,
Як собаку рудую.

16. Найму собі наймичку,
Сама сяду в запічку;
Найму собі цимбали,
Щоб ніженьки дримбали.

17. Зеленая рута,
Жовтий цвіт,
Не хочу я тебе,
Піду в світ.

18. Нагадалось старій бабі
Молодою бути
Натикала за намітку
Зеленої рути.
Руто-ж моя, руто моя,
Руто зелененька,
Я гадала, що я стара,
А я молоденька.

19. На городі бузина,
Вітер не продує,
Тяжко-важко ночувать,
Як не поцілує.

20. Стояла на колодці,
Моргала на молодці:
З гаю, молодці, з гаю,
Чорні я очи маю.

21. Закаблучки риплять,
А передн вються,
А за мною молодою
Два козаки б'ються.

22. Ой місяцю місяченьку
Зайди за комору!
Нехай же я з своїм милим
Трохи поговору.

23. Чи я в батька не дитина була
Чи я в батька не єдина була,
Взяли мене повінчали,
Тай світ мені завязали,
Така доля моя!

24. Ой був, та нема,
Тай поїхав до млина.
Біднаж моя головонька,
Сама спати лягла.

25. Цілував мене дяк
Чорти-батька зна як!
Нехай мене поцілує
Чорнобривий козак.

Що в світі чувати?

1. Чи чули ви добрі люде?
Що ся в світі діє?
Дідько грає в свою дудку,
А баба шаліє.

2. Їхав дідько з Коломиї,
А чортова з Бані,
Сіли собі при дорозі,
Тай їли сніданє.

3. Пішла баба на базар,
Хати не топила,
І своїому старенькому
Їсти не варила.

4. Ой там під гаєм,
Під дубиною
Косив Гриць ячмінь —
Та сокирою.

5. Що діється тепер в світі,
Що буде потому,
Опріч Бога єдиного,
Не звісно нікому.

6. Ой там в селі Неслухові
Сталася новина,

Ой дід бабу полюбив,
Що це за причина?

7. Дала йому вечеряти,
Та недала ложки;
Насипала в черепок,
Як собаці трошки.

8. Оженився старий дід,
Взяв си бісновату;
Та не мали що робить,
Запалили хату.

9. Заставив жінку муж,
Заставив чоловік:
„Звари мені жінко горох!“
Баба в хаті торох, торох,
Та неначе варить горох...
Вна гороху не варила,
Чоловіка одурила.

10. Ой орав мужик край-дороги,
Та воли в його круторогі...
Положив торбу за дровами,
Та з пшеничними пирогами.
Ой там дівчата гриби брали,
Та вони-ж тую торбу вкрали.

11. До Марусі Гриць ко приходив,
Коробочку раків приносив.
А вона всі раки забрала,
А Гриця із хати прогнала.

12. Злетів медвідь на сідало,
Крикнув: „Ку-ку-рі-ку!“
Не покидай мене мила,
Од нині й до віку!

13. Ой зимою у степу,
При битій дорозі,
Держав жінку чоловік
Босу на морозі.

14. Пливе човен води повен
А водиця: хлюп-хлюп!
Козаченько до дівчини
Ніженьками: тюп-тюп!

15. Ряба курка на городі
Ходе, шкандибає;
Чи вона чого обїлась,
Чи ноги не має.

16. Закувала зазуленька
Сидячи на свеклі:
Хто не любить чужих жінок,
Буде душа в пеклі.

17. Сидить козак на терну,
Таї штани латає;
Терен його з заду коле,
А він його лає.

18. Хотів Грицько оженитись,
Та що йому з того,
Бо не стає десять грошей,
До пів золотого.

19. Що то буде, що то є,
Що дід бабу продає:
За велику ціну,
За папушку тютюну.

20. Курилася файка-люлька,
Курила, курила.
Впала з печи на запічок
До цебра ся збила.

21. Катерина та Дамян,
Посварились за бурян,
Катерина Демяну
Не попустить буряну.

22. Ой їхали ковалі,
То великі то малі,
А старого коваля,
Посадили на теля!

23. Ой побила шевця
Лихая година,
Бо його шевчиха
Дуже не злюбила.

24. Танцювала риба з раком,
А петрушка з пастернаком;
А цибуля з чосником,
А дівчина з козаком.

25. Ой ріда, ріда, ріда,
Зарізала баба діда;
Зарізала, обсмалила,
Під припічком положила.

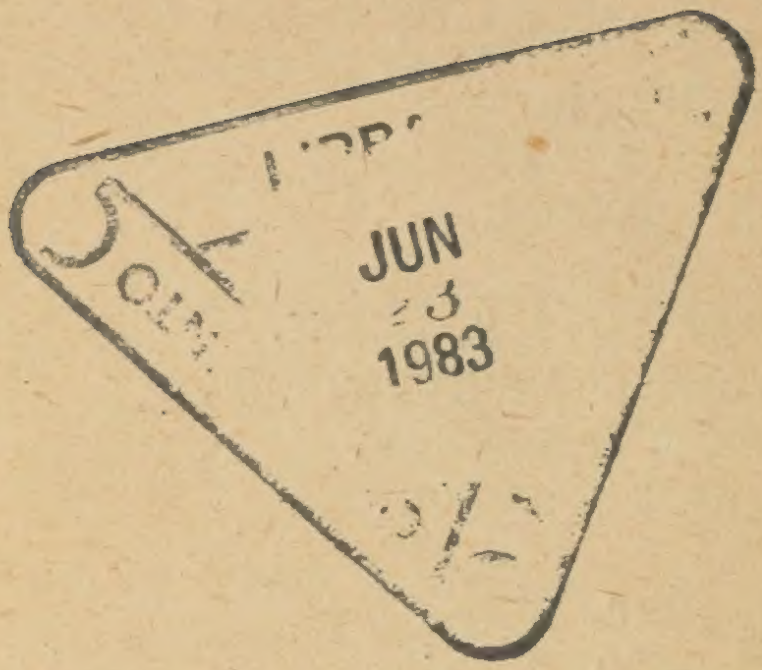

ГОЛОВНИЙ СКЛАД: ГР. ГАНУЛЯК,
Львів, Куркова 10.

E 'R' CARD

.....

.....

.....

RY | ET

Артистичне Видавництво „Русалка“

під зарядом Гр. Гануляка

Львів, Куркова 10

поручає слід. листівки власного накладу:

1. Види й типи України (Разсвѣтъ) 10 шт. 40 м. — 100 шт. 300 м.
2. Народні вишивки й гердани 10 шт. 40 м. 100 шт. 300 м.
3. Листівки: „Мистецтво“ 10 шт. 45 м.—100 шт. 350 м.
4. „Тарас Бульба“ серія 6 шт. 20 м.
5. Укр. пісні в малюнках А. Ждахи, сер. 10 шт. 50 м.
6. Репродукції Третяк. галерії, 10 шт. 50 м.—100 шт. 400 м.
7. Альбум „Види й типи України“ 20 картин оправні в альбум 70 м.
8. „Волинь“, види й типи, 10 шт. 20 м 100 шт. 150 м.
9. „З над „Дністра“, 1 серія 6 шт. 15 м.
10. Галицкі види й типи 10 шт. 20 м., 100 шт. 280 м.
11. Листівки на св. Николая 10 шт. 30 м., 100 шт. 280 м.
12. Листівки на Різдво 10 шт. 40 м., 100 шт. 320 м.
13. Листівки на Новий Рік 10 шт. 40 м., 100 шт. 320 м.
14. Листівки з нап. „Христос Воскрес“ 10 шт. 40 м. 100 шт 320 м.
15. Листівки „В день Ангела Многая літа“ 10 шт. 20 м., 100 шт. 180 м.
16. Листівки Любовні 10 шт 30 м., 100 шт. 220 м.
17. Листівки Релігійні 10 шт. 25 м., 100 шт. 200 м.
18. Образи Пимоненка „На війну“ і „З війни“, формат 40 цм. × 50 цм. по 100 м, більший формат (55×75) по 150 м.

Висилка за попереднім надісланем готівки.

Ціни важні лиш на весняний сезон 1921.